

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Thesmophoriazusæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

sterus, legi ἀρξη γὰρ αὐτοὺς διποδία καλῶς ex literis Dobræi cognovi. DIND. Meinek. Com. I, p. 109, ἀρξει γὰρ αὐτὸς διποδίας καλῶς, ex Runkelii correctione, addens « Ante καλῶς fortasse excidit καλῶς. »

1246 Put. : ὀρχομένους (sic) : ἀντὶ τοῦ μ. ὀρχ., quæ non suo loco ponuntur infra l. 3.

1247, 48 Ἀντὶ (τοῦ) ὀρχησον. ἀρχεται τῇ ἰδίᾳ δ. Put. Edebatur τῇ ἰδίᾳ δ., quod recte correxit Giesius De dialecto Æolica p. 316, cetera sic constituens : ἀρχεται τις φουσᾶν τοὺς αὐλοὺς· ὁ δὲ Λάκων τῇ ἰδίᾳ δ. φθέγγεται. Fortasse ex superiori glossa irrepserunt verba τοὺς αὐλοὺς φουσᾶν, vel ex παρεπιγραφή, τοὺς αὐλοὺς φουσᾶ (πολυχαρίδας ille). K. φ. τοὺς αὐλ.— 49 ὁ δὲ νοῦς om. Put. Λάκων. ἀντὶ τοῦ ὀρχμ. R. — 50 τὴν σὴν, quia codex Rav. et alii τὰν τεὰν habent in verbis poetæ. Ad 1248 Put. μνημοσύνη.

1251, 7 οἱ om. R. Put.

1252 sic Put., θεῖκελοι : τὸ πλήρες θεοείκελοι, θεοὶς ὁμ., προέκρουον δὲ, προεμάχοντο, recte.

1253 Put. habet lemma ποττὰ κάλα.

1255, 12 τοὺς κάπρους Put. κάπρους K. sine artic. ὦσπ. τ. κ. et 13 γὰρ om. K. Verba συνεβοήθουν—Λακεδαιμόνιοι habet Put. ad v. 1244, et iterum ad v. 1250.

1257, 15 Πρὸς τοὺς K. — 16 πολλὸς Porsonus. Libri πολλὸς, περὶ τὸ στ. K. — 17 βορρᾶς Put. βορῆς K. — 18 ἐρρήν κατὰ Porsonus. Libri ἐρρυηκότα.—

Scholia 1259–1276 et 1297–1311 ex R. primum edidit Dindorfius.

1259 ἐπὶ—χωμῶδεῖ Put. habet post scholion sequens, K. in fine præcedentis, post στόμα, uterque omissis ὡς ἐναφ., quæ habet Bar.

1274 habet etiam Bar., qui 27 vitiose τοὺς νομοφύλους.

1281, 29 τοῦ M. K. Μαλίτου R. Put.

1283 in Put. lemma Μαινάσι. Cum eodem distincti βλέπει, quod ad δαίεται refert.

1286 Ἦραν τὴν Ἀριάδνην enotatur ex R. Verum præbuit Put.

1287 Εἴτα δὲ τοὺς ἄλλους θ. κ. Put., qui 37 om. τῆς.

1299 Put. recte κλείουσα καὶ ὑμνοῦσα, θεόν.

1300, 42 sq. οὕτω—Ἀθήνην om. Put.

1308 ὡς. εἴτε Put. distinguit.

1313, 1 ὦσπερ. — βακχῶν om. K.

1316, 4 ποικ. om. K. παραπλέκεται, ποικίλλεται. σκεπάσσετε (sic) τῇ ἄμπ. Put. — 5 ἡ ἀντὶ τοῦ σκεπάσετε K. σκέπασσον R., de quo Dindorfius : « Legit scholiasta παραμπύκιδδε, et recte quidem. » Iterum inspiciendus Rav., quum Put. σκεπάσατε monstret.

1317 in Put. γρ'. πάδδῃ. ὅσον πῆδα. R. πηδᾶν.

1318 Put. ὥσπερ, sine ἑλαφος.

1319 Ἀντὶ τοῦ om. R. Put. sic, γρ' πόη. ποι-εἶτε κρότον τὸν ὠφελοῦντα τὸν χ.

1320 θεὸν Put. Et ad v. 1321 πολεμικὴν.

THESMOPHORIAZUSÆ.

Hæc scholia ex R. primum edidit Bekkerus, deinde longe accuratius excusso codice Dindorfius. Puteanus Frobenianæ editionis exemplo, quod in bibliotheca Regia servari dixi, scholia quædam adscripsit aliunde ducta et recentiora.

1, 5 ἐπέγραψεν Dindorfius. Codex ἀπεγρ.— 6 Χοιρίνη R. et Suidas s. Εὐριπίδης, cuius tamen codex Bruxellensis Χοιρίλλην, « ut Vita Eurip. in codice Havniensi regio 3549. Restitui scripturam in qua consentiunt vitæ Euripidis scriptores. » Dindorfius. Alterum nomen Fritzscheius tueri conatur versu 289.— 9 ἀλλύοντος codex.

2 excerpit Suidas sub Ἀλοῦ, verbis leviter mutatis. Suspectum est Ἐξωθεν, quod ex lem-mate ἀλοῦν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθενῶν ortum videtur. Eadem fere Schneideri sententia est De scholl. Ar. p. 7. DIND.— 13 τύπτειν καὶ ἀλ. codex. καὶ deleuit etiam Schneider.

5, 17 ἡ δὲ Dindorfius. Codex obscuris literarum ductibus ἡδῃ vel ἡδου.

11, 18 λόγων μνησαι codex. Delevi μνησαι, quod ex gl. v. 25 irrepsit. Χωρὶς initium est lemmatis χωρὶς γὰρ αὐτοῖν. Nam ad αὐτοῖν refertur explicatio τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν. DIND.

18 λείπει ὡς. Error grammatici vitiosa scriptura ἀκοήν δὲ χοάνης decepti. DIND. Intelligerem si scholiasta in codice suo invenisset editorum aliquot scripturam ἀκοῆς δὲ χοάνην.

21 Put. (ad ὅσον) ἐπὶ θαυμασμῶ. Deinde : ἔδει εἰπεῖν, ὅσον τὸ σοφοῖς ἀνδράσι συνομιλεῖν τινὰ, εἴτα ἀναμνησθεὶς ποιητοῦ τινὸς, εἴπε ποῦ ἐστιν τοῦτο τὸ αἰ σοφαὶ ξυνουσίαι.— 27 τὸ ex inferiore scholio addidit Bekkerus.— 31 hoc lemma post scholion v. 41 legitur in codice.— 35 alios testes collegit Fritzscheius p. 8 sq.— 38 ἡ transponendum ante ὥσπερ cum Schneidero p. 4.— 39 σύμπτωσις vel

συνέμπτωσις γενέσθαι τῷ Dindorfius et Schneiderus.

22 Put. μάθοιμι δηλονότι, ad πῶς ἂν οὖν, ut videtur.

25. Hoc scholion a m. rec. in codice. Put. ad v. 27, ἤγουν διὰ τὸ θυρίον.

32, 5. Ex hac computatione aut Agathon 414 primum vicerit, aut Thesmophoriazusæ 413 data fuerit. Sed Agathonem novimus Euphemo archonte vicisse atque eorundem scholiorum alio loco hanc Aristophanis fabulam sexto anno ante quam Euripides mortem obierit actam fuisse traditur, quod tempus alia testimonia confirmant. Itaque inter primam Agathonis victoriam et Θεσμοφοριαζούσας actam *quinque*, non tres anni interjecti fuerunt. CLINTON. Fast. Hell. p. xxxiii ed. Krüg.

39, 14 ante πᾶς excidisse videri εὐφημος recte animadvertit Dindorfius.

52 καταχρηστικῶς δὲ προσέμα Suidas s. Δρύοχοι, post νεῶς l. 21.

53 οἰκοδομούντων Bekkerus. Codex οἰκούντων.

61 codex συγκατάψας.

68, 35 τὰς abesse malim. DIND. Idem ad τὸ σημείον, l. 39: «Quod plerumque dicitur σημειῶσαι vel σημειωτέον.»

80, 41. Eandem quaestionem proponit Hesychius, Τρίτη Θεσμοφορίων: ζητεῖται πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην Θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην, τετάρτων οὐσῶν ἡμερῶν. Cum proximis scholiastæ verbis consentit Photius p. 87, 21: Θεσμοφορίων ἡμέραι δ'· δεκάτη (δεκάτην dicit Πυανεψιώνος) Θεσμοφορία (sic κατ' ἐξοχὴν dicta), ἐνδεκάτη κάθοδος, δωδεκάτη νηστεία, τρισκαιδεκάτη Καλλιγένεια· et omissa dierum mensis notatione Alciphro 3, 39: ἡ νῦν ἐστῶσα σεμνοτάτη Θεσμοφορίων ἑορτή· ἡ μὲν γὰρ ἄνοδος κατὰ τὴν πρώτην γέγονεν ἡμέραν, ἡ νηστεία δὲ τὸ τήμερον εἶναι παρ' Ἀθηναίοις ἑορτάζεται, τὰ Καλλιγένεια δὲ εἰς τὴν ἐπιούσαν θύουσιν. Dissentit Plutarchus, qui νηστείαν diei decimo sexto Pyanepsionis adscribit, suo potius, ut opinor, errore quam, quæ Prelleri sententia est, librariorum culpa, in Vita Demosth. c. 30: κατέστρεψε δ' ἑκτη ἐπὶ δέκα τοῦ Πυανεψιώνος μηνός, ἐν ᾗ τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῇ θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες. Ceterum quam Photius κάθοδον dicit, non diversam esse ab ea quam ἄνοδον vocat scholiasta, ex scholio 585 apparet. Ἀνόδου nomen Στηνίους tribuit Photius p. 538, 9, die nono mensis Pyanepsionis celebratis: conf. schol. ad v. 834. DIND. — 44 scribendum τρίτη δὲ οὐ. — 45. Ejus usus poterat scholiasta celebriores quoque testes citare, Hesiodum Op. 698: πέμπτῳ ἔτει (i. e.

πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ). Pindarum fr. Thren. 6: πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας· τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδῶθη· fr. inc. 54: τέκν' ἔπεφνε—δυώδεκ' αὐτὸν δὲ τρίτον, nisi hic quidem exciderunt reliqua. SCHNEIDER. ibid.— 46 ἐκαταῖα codex, quod correxit Dindorfius. Poetæ lyrici verba esse videntur, ἐκαταῖα δ' ἐκ. σ.— 1 ἀποδεκάτην codex.— 3 κατὰ Καλλιμάχον Prellerus in Zimmermanni Diario a. 1835, p. 787, probante Dindorfio. τρίτην codex.— 5 sq. Hoc dicit scholiasta, esurientes quosvis per jocum dicere solere mediam se agere Thesmophoriorum diem, νηστείαν dictam. Sic Athenæus 7, p. 307, F: ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς νηστείαν ἄγομεν, Θεσμοφορίων τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν; DIND.

83, 13 ἀντὶ ἐν τῷ τῶν Θεσμοφορίων codex.

94, 16 οὕτως δὲ Suidas s. Τεχνάζειν. οὕτως καὶ codex.

101, 28 scholiastæ sententiam pervertit Suidas s. Μύρμηξ et Χορικός posito imperfecto ἐποίησεν, nisi hic librarii error est. DIND.— 29 ὑπεκρίνετο idem s. Χορικός, non s. Μύρμηξ.— 30 ὑπὸ σκ. codex. ἀπὸ σκηνῆς Schneiderus p. 5, recte. Idem verba ὡς πρὸς χορὸν explicat his scholiastæ Nub. 1356: οὕτως ἔλεγον, ὅταν τοῦ ὑποκριτοῦ διατιθεμένου τὴν ῥῆσιν, ὁ χορὸς ὀρχήται.

105 εὐπίστως πρὸς τὸν θεὸν Suidas s. Σεβίσαι. τὸ addidit Dindorfius.

121, 38 Φρυγίῳ codex.— 39 τῆς Ἀπ. vel τῆς τοῦ Ἀπ. malit Dindorfius.— 47 an non τοῦ περὶ Ἀπ. de Apolline dictum esse illud ἄρσενι βοᾷ documentum addit poeta fulgorem emicantem. De περὶ etiam Fritzscheius cogitasse video, quem conf. p. 40— 49 habet Suidas s. Ἀρσενι.

127 ἀντὶ τῆς codex. Correx. Dindorf.

129, 4 παρεπιγραφὴν codex.— 5 sq. ὁ γέρων εἰς τὴν θηλ. αὐτοῦ καὶ λαγνεῖαν ἀποβλέπων Suidas s. Ὀλολύζει.

130, 7 παρὶ Bekkerus. Codex φησὶ. Idem 8 et 10 πεποιεῖσθαι.

131 habet Suidas s. Κατεγλωττισμένον, qui 11 ἀντὶ τοῦ πολλὰς.— 12 καταμεμιγμένον apud Bekkerum, quod non videtur in codice esse.

137 Bekkerus retulit ad v. 136; sed recte Meinekius quoque Hist. Com. p. 362 a verbis τίς ἡ τάραξις incipit. Ceterum Æschyli potius quam Aristophanis locum expressum fuisse ab Eubulo, bene monuit Fritzscheius.

152 τοῦ om. codex. Non satis video quid sibi velit aut quo pertineat hæc glossa. Sequens scholion ad v. 151 referendum.

162, 43 δὲ ἀντικρυς codex.— 44 Ὀρνισι, v. 1410.— 45 τίνες δὲ ὠκεανῶ τὰ σὰ πτερὰ. τοῦθ' [sic] ὡς ὄρν. codex. Vide notata ad schol. Av. 1410.— 46

οὐδὲν ἔχον codex. Σφῆξιν, v. 1 234, ubi v. scholia. — 47 ὄνηρ codex. — 48 μένειν Dobræus. μὲν εἶναι codex. — 50 corrige λέγων. Typothetæ lapsus λέγω. ἀλλ' inseruit Dindorfius. — 52 Πελοποννήσιε codex.

198, 2 supplendum videtur ὅτι δὲ vel φανερὸν ὅτι. DIND. — 3 οὐκ ἄλλον codex. In eodem post κορυδὸν tenuia tantum supersunt literarum vestigia αντωνουσιου. Dindorfii est αὐτὸν ὀνόμασεν ἀλλ' ἢ (codex ἄλλη). — 5 indicavi lacunam. Codex literis prope oblitteratis λελυθημαι ὅθεν [apud Bekkerum β δὲν], quæ tanto minus in integrum restitui possunt, quum plura excidisse manifestum sit. λελυθημαι simile est verbo λελύπημαι. DIND. Quum in hac fabula de poetis dixerit Teleclides, τάλαινα esse possit Poesis vel musa Æschyli avi, cui vim fecerit Philocles. Conjeci:

Ἀλλ' ἢ τάλαινα Φιλοκλέα βδελύσσεται,
ὅτι [γύννις] ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων.

Quorum prius βδελύσσεται non improbabile existimo; sed pro γύννις aliud vocabulum desideratur ductibus literarum et præcedentibus verbis μικρὸς καὶ αἰσχρὸς accommodatius.

199. Zeugma scilicet notare voluit, quod hac solvebat ratione: τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν ἐκφεύγειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν φέρειν. Cave existimes scholiastam aliter legisse. FRITZSCH.

215. De Cratini fabula v. Dindorf. ad fragmenta Aristoph. p. 94 ed. Lips. et Meinek. Com. I, p. 53 sqq.

220 scrib. αὐτοῦ . . . Hæc fortasse de proximorum verborum γενναῖος εἰ explicatione supersunt. DIND.

221 apud Bekkerum καλ . . . εἶναι.

224, 24 sic Dindorfius. Codex ιε . . . α τῶν ἱερειῶν.

232, 29 προβάλλεται, 31 sq. δὲ εἴρηκε, διότι ἐφ. Suidas s. Ψῖλος.

245 Put. αἰθάλῃς, στακτῆς. Conf. Suidam v. Ἀσβολος.

246 Put. : μεταξὺ πρωκτοῦ τε καὶ αἰδοίου τόπος.

258, 43 καὶ ὡς γυνή Suidas s. Περίθετος. Codex ὡς γυνή καὶ. — 44 λέγουσι δὲ καὶ malit Fritzschius. — 45 παντευχίαν δεῖ Meinek. — 46 codex ἐνσταθι.

261, 49 εἰσ τεταμένον Suidas quoque s. Κλινίς, ubi Porsonus ἐκ τεταμένον. Poterat probabilius εἶσ τεταμένον. DIND. Ita etiam Fritzschius.

273 addidi δὲ et lacunam indicavi. Excidit epitheton aliquod filiorum vel numerus. Conf. schol. Nub. 1001. DIND. Fritzschius δὲ εἴχεν υἱὸς ὡς δὲ.

274 habet Suidas s. Ἀρδην, ex quo additum 3 τοῦ, 5 τοῦτο δηλοῖ. Post quod vocabulum ille pergit ἀντὶ τοῦ πάντας.

281 Put. τῆς ἀναδόσεως τοῦ καπνοῦ.

284 Put. ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα ἐτίθουν. Idem ad 285 (287?), ὅς ὥστ' ἔχειν με. Ad 286 (287?) ἔλλειπτικὸν τὸ σχῆμα. Ad 288, ὅς λαθεῖν.

289, 18 μύρτιον Dindorfius. Codex μύρτον.

291, 21 πεδάρισκον, 22 κατοφερῆ codex. Put. habet προσέχειν τὸν θαλῆκον (sic) ἐμοί.

346, 45 sq. Dativum ἐταίρα legit hic scholiasta. Codex ἐπὶ τὸ πρ., 47 et 48 ἐτέρω. — 50 ἐταίρα recte corrigit Dindorfius.

363, 5 scribendum videtur ἀπηγορευμένα [sic Suidas s. Ἀπόρρητα] vel ἐπὶ τῶν ἀπηγ. DIND. Qui comparandum monet schol. Ran. 362.

373, 12 prius ἢ additum ex Suida s. Ἐπιστάτις, qui om. alterum περὶ.

380, 16 ἀντὶ τὸν codex. Recte Dindorfius ἀντὶ τοῦ τὸν στ.

383 γυνή pertinere videtur ad 381, χρέμπεται γὰρ ἡδῆ.

389, 23 Suidas s. Ἐπισμῆ, οἱ δὲ μεταφ. ἀπὸ τοῦ σμῆχειν, ὅσον ἐπιτρέβειν. — 25 Διόδωρος intelligendus videtur lexicographus, cujus Ἰταλικὰς γλώσσας e Pamphilo citat Athenæus 11, p. 479. SCHNEIDER. p. 94. οἱ δὲ ἐξ ἔθους Suidas. — 27 ὡς τὸ σμώχειν Schneider. p. 55.

392 Put. (ad μυχοτρόπους) μυχία ἢ Ἀφροδίτη.

393 conf. Suidam s. Οἰνοπίνας, qui 35 οἰνοπίνας, 36 μύζειν ἢ μύζαν.

395, 39 γενέσθαι Suidas s. Ἰκρία, quanquam apud hunc quoque tres codices γένηται, ut hoc loco R.

397 pertinent ad v. 390 sq., σπουπερ ἐμβραχὺ εἰσὶν θεαταί.

401, 44 αὐτὰ ὅρα (i. e. ὄρα) ἐστεφανηπλόκουν Seidlerus.

416 Put. Ἰλνυρικούς κύνας.

423, 9 κλεῖς ἐστὶν codex. — 10 περιτιθεμένου Suidas s. Λακωνικά.

427, 14 ἀπὸ θρ. codices Suidæ s. Θριπηδέστατον.

429 Put. κυρκανῶν ἀκριβῶς ζητεῖν, ἀπὸ τῆς κύρκης (i. κυρκάνης).

441 habet Put. verba 20 οὐκ ἀπὸ—συμμέτρην. Idem, Ξενοκλῆς, υἱὸς Καρκίνου, κομψοδεῖται ὡς ἄξεστος ἐν τῇ ποιήσει καὶ ἀλληγορικῶς (sic), quæ leguntur in schol. Ran. 86. — 21 ἐν ἡθελι δὲ Fritzschius, sine probabilitate.

458 ἐκδοτικούς Suidas s. Συνθηματιαίους. Codex συνεχδοτικούς.

481 est etiam ap. Zonaram I, p. 669 et grammaticum in Catal. codd. Nanian. p. 493.

489, 38 ἀγνεὺς codex.

500, 45 refertur ad codicum scripturam ὁπ' αὐγὰς (αὐγὰς) ὄν. — 46. Hæc sic sunt corrigenda, ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκ' ἦλθον ἃ μ' εἰπεῖν. λέγε. Nam ita in libro suo scriptum invenisse videtur scholiasta pro ἃ (ἔα) μ' εἰπεῖν: quo factum ut ἃ produci putaret. DIND. Sic statuendum puto: revera in antiquis libris scriptum fuisse AM (ἃ μ' pro ἔα μ'); quod quum pro ἃμ' acciperetur, vocabulo non hujus loci, et verborum structura et metrum periit. Quæ incommoda ut sarcirent, critici quidam λέγε vertebant in βούλομαι,

ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκ' ἦλθον (ἃμ') εἰπεῖν βούλομαι, deleto vel relicto ἃμ'. Certe relictum erat AM in exemplo quo utebatur scholiastes: qui quum de βιαίῳ συστολῇ loquatur, AM haud dubie cepit pro ἃ (ἔα) μ', et egregium sane exemplum nactus est violentiæ prosodiciæ: ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκ' ἦλθον, ἃ μ' εἰπεῖν. ΑΓ. βούλομαι.

504 Put. θεραπεύματα εἰς τὸ ταχέως τεκεῖν. Et ad 505, πλεονάζει τὸ τό ἄρθρον.

506 κηρίον de melle accipiebat scholiasta. Vide Bergler. et Fritzsche p. 184.

509, 1 καλοῦσιν Suidas s. Ἥτρον.

516, 3 τὴν προάνθησιν correxi ex schol. Pac. 199 (et Photio p. 193, 7, Suida et al.). Codex ... ἀπινῶν literis evanidis. Potest tamen etiam τὰ ἀποπίπτοντα scribi. τὸν προαποπίπτοντα κύτταρον dixit Theophrast. H. Pl. 3, 7, 3. DIND. — 6 sqq. Quæ in scholio Veneto Pac. 199 leguntur, e vetustis ad Thesmothiazusas scholiis fluxisse, audacter contendo: sunt enim tam ab illo loco aliena, quam ad nostrum unice accommodata: Λυκόφρονά φησιν Ἐρατοσθένης τὸ κύτταρον λέγειν ἐν ᾧ αἱ φηγοὶ ἐγκάθονται, οὐκ ὀρθῶς. κυττάρους γὰρ καλοῦσι τὰς τῶν κηρίων καὶ σφηκίων κατατρήσεις, ὡς καὶ ἐν τοῖς Σφηκίν εἶρηκεν, « ὥσπερ—κινούμενοι. » Apparet sententiam hujus loci aliquanto melius a Lycophrone quam ab Eratosthene perspectam esse. Deinceps alius grammaticus, correcturus scilicet Eratosthenem, hujus viri sententiam magis etiam infuscavit, δεῖ οὖν sqq. Retinet enim apud cellam, ac præterea voces tam arcte connexas, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον, ineptissime divellit. Melius quam ceteri ultimus scholiastes. Hic demum Lycophronis vestigia pressit. FRITZSCH. — 9 τῶν μελικήρων mavult Schneider. p. 6. — 10 πῶμα Suidas s. Κύτταρος et Πύσιον. Codex σῶμα.

519, 13 εἴτα δὴ θυμ. Matthiæ p. 342 recte.

532 εἰ μὴ glossema est particularum πλὴν ἄρ' ἢ. ἄλλη γυνή autem proximi versus lemma est, pro quo γυνή τις scriptum in textu codicis. DIND.

533, 20 κατὰ τῆς Bekker. ἐκ τῆς codex.

536, 23 βουλομένη recte corrigit Fritzsche. Sequentia ἐπειδὴ ἐπὶ σκηνῆς εἰσὶν fortasse ad τὰ δουλάρια referenda, v. 537. Put. habet: εἰμενοῦν τις ἄλλη δηλονότι γυνή ἐστι, τοῦτο ὅπερ λέγω ποιῆσαι (sic), εἴδ' οὐ μὴ ἡμεῖς αὐταί. Ad 538, ἤγουν τὸ αἰδοῖον.

566 codex μὰ τοῖν—μὰ ταῖν. Utrumque μὰ ab librario illatum, qui non perspexisset mentem scholiastæ. Ad verba μὰ τῷ θεῷ observat grammaticus nominativum et accusativum terminationem habere masculinam, sed genitivo et dativo casu non τοῖν θεοῖν, sed ταῖν θεαῖν dici. Ταῖν θεαῖν est in Vesp. 378, ubi Rav. male τῶν θεῶν. DIND.

567, 40 ἐπὶ additum ex Suida s. Ἐκποκιῶ, δτι omittente. Idem πολὺν, παρετυμ. δέ.— 42 ὡς addit Schneiderus p. 100.— 43 ἀνδρῶν Suidas.

572, 45 ἐστι δ' codex et Suidas s. Ὀμοῦ.

585, 52 accuratius dixisset διὰ τὴν θέσιν τοῦ θεσμοφορίου, quod templum Athenis in edito loco prope acropolin situm erat. FRITZSCH.

600, 2 κρύπτει Bernhardus ad Suidam v. Κρυπτεῖα. Apud Platonem est ἡ κρύπτεια. — 3 de Euripide recte dubitat Dindorfius. — 4 codex κρύπτεται. Bernhardus l. c. κρυπτεταιί. Κρυπτεῖται confidenter, ut solet, projecit Fritzsche.

616, 10 οὐρων Suidas s. Στραγγουριῶ. — 11 sq. idem χρῆσθαι αὐτοῖς. φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομ.

624, 19 corrige hypothetæ omissionem, ἐποιοῦν πρὸς τὸ ἱερόν.

631 habet etiam Put. ad προὑπνόμεν, qui ἀλλήλως.

646 γε Dindorfius. γὰρ codex. Παρατετήρηται referri posse ad schol. Avium 448 de νυνμενι annotat Fritzsche.

648, 29 διςθμονίσαι Suidæ s. hac v. et s. Ἰσθμός. Codex διςθμονίσαι.

656 codex ἐγκυκλίων.

658, 35 sic in Put., ἀντὶ τοῦ τὴν ἀγορὰν, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τὸν λαὸν πυκνοῦσθαι. — 36 ἐπεποιήγτο Schneiderus p. 5. Codex ἐπεποιήτο. — 37 πυκνὴ σκηναὶ Dindorfius et alii. Codex σκηνῇ πυκναί. — 38 idem vir doctus nunc (conf. fragmenta p. 501, a) referre malit ad Pac. 731, ὡς εἰώθασιν μάλιστα περὶ τὰς σκηνας πλείστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.

678 Put. (ad ἔσται) τοῖς ἀνθρώποις δηλονότι.

680 habet Put., et: παράκοπος δὲ φρενίτης, ἤγουν τῶν φρενῶν τραπεῖς.

682, 41 codex Ἀλεξανδ. Alexandrum mediæ comædiæ poetam intelligit Meinekius Hist.

Com. p. 488, verbaque hic apposita in tetrametrum redigit,

ἦσαν ἄνθρωποι δὲ πέντε καὶ γυναῖκες τέτταρες.

688, 45 literarum aliquot formae α . η β ο apparent in codice. Rectius de hoc loco tradere scholiastam Acharn. 332 monuit Fritzsche. Idem et Schneiderus p. 8 corrigunt l. 50 ἐν ταῖς μασχάλαις. — 51 recte apud Bekkerum κατεχουσῶν.

693 Put. ἐπὶ τῶν μηρίων : ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν β. — κείσθαι, non ἀποκείσθαι.

697, 1 Ἀριστοφάνους—Θουκυδίδου codex.

702. Ad hunc versum mire annotat Put., οὕτως ἐνόησεν Ἀνδρέας, nihil amplius. Conf. ad schol. Lysistr. 1087.

710 poetae Cobetus eleganter restituit ἦκει γ' ὅθεν οὐκ ἔξει. Quod legit qui tertiam interpretationem scripsit. De prima quid statuendum sit ambiguum est. Sed fieri potest ut ἦκει ὅθεν ἦκει legerit, quod percommode explicatur, *ex inauspicato loco venisti*. — 5 codex ὁ συμμαχῶν. Qui legisse videtur, ut observat Fritzsche, ἦκει ὅθεν ἦκει φαύλος, ἀποδράς τ'—.

726 Put. τάσδε μὲν : ἦγουν ἡμῖς τὰς γυναῖκας.

729 idem ἡμίκαυτον ἄνδρα.

730, 14 post ὡς obscuri literarum ductus in codice, qui σημαίνει potius significare videntur quam quod sensu postulante posui παιδίον. DIND. — 15 ἔχει ἡ ἀσχο codex.

746, 24 τοῦ om. codex.

747, 27 post Σκίρος vel in vicinia plura excidisse videntur : quo fit ut sequentia quoque in integrum restitui nequeant. DIND. — 31 κατὰ τὸν Schneiderus p. 5. Codex καὶ τὸν.

754, 33 malim αἵματος δεκτικόν, ut est in schol. Lysistr. 1211, πλέγμα δεκτικόν ἄρτων. DIND. — 34 Odys. Γ, 444.

760 Put. μίχκα ἀντὶ τοῦ μικρά. Et ad 761, ἐξήρησατο, ἐφόνευσεν. Ad 770 (πλάτας) κώπας.

771, 46 αὐτὰ Bekkerus. Codex ἐκταῖς. — 51 περιπεσεῖν Suidas s. Παλαμήδης.

773, 53 ἀγαλλεται Bekkerus, ut Suidas. Ἀγαλλμα et alii grammatici. Codex ἂν λέγεται.

804, 15-17 ab imperito homine profecta, qui et ἐν Θράκη non sine feodo scripsit errore et de certissima re inepte dubitavit. FRITZSCH.

808, 23 περὶ τοῦ ἐπιλαγχάνειν sqq. explicatur ab Harpocrate s. Ἐπιλαχῶν. De Platonis loco v. Meinek. I, p. 670 sq. et Cobet. Obs. in Plat. com. p. 136-8. — 25 ἀτὰρ οὐ Hanovius Exercitt. crit. I, p. 93. Codex ἀγαρου habere videtur. — 26 πῶς οὖν ἦν codex. οὖν deleuit Bekkerus. — 27 lacunam indicavit Dindorfus. μηδέπω scripsit

probante Meinekio Fritzsche. — 28 δὲ Bekkerus. Codex μὴ. — 29 dele parentheses signa. — 30 habet Put.

811, 32 lacunam notavit Schneiderus p. 8, ὅτω γὰρ εἰώθασιν vel ejusmodi aliquid excidisse statuens. — 33 ἀπλῶς πεντήκοντα idem.

825 Put. ἦγουν ὁ (sic) κάμαξ σὺν αὐτῷ τῷ ξίφει.

828, 41 conf. Meinek. Com. I, p. 568. Put. ἐν τῷ στρατῷ. Idem ad sequentem versum, ἦγουν τὸ σάκος.

834, 48 ἐπὶ Σκίρῳ Fritzsche ex Stephano Byz. v. Σκίρος : Σκίρα δὲ κέκληται, τινὲς μὲν, ὅτι ἐπὶ Σκίρῳ Ἀθήνησι (τῇ Ἀθηνᾷ) θύεται. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τῶν γιγνομένων ἱεροῶν Δημήτερι καὶ Κόρῃ καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτῇ Ἐπίσκιρα κέκληται. Codex R. ἐπισκυρα.

838 εἶδος κ. δ. habet Put. — τοῦ om. codex. In libris quibusdam lectum fuit ὑστάτην.

840, 53 εἶπεν codex. « Verum nunc mihi videtur quod conjeci πολλάκις εἶπον, quod non tam ad verba Seleuci quam in universum ad dubitationem de matre Hyperboli, toties ab Aristophane et in superstitibus et in perditis fabulis exagitati, referendum. Similiter πολλάκις εἶπον dictum in schol. Venet. Vesp. 1281; πολλάκις εἶπομεν in schol. Ven. Pac. 116; πολλάκις εἰρήκαμεν ib. 499, 1295; πολλάκις εἰρηται saepius in scholl. Ranar., etc. Conf. ad schol. Av. 764. Deinde codex προβάλλει ὁμηρικῶς. Ὁ Ὀμηρικὸς est Seleucus, cujus illud fuisse cognomen constat ex Suida s. Σέλευκος. Suo nomine appellatur infra in scholio v. 1175, hic vero cognomine solo, ut Apio in schol. Pac. 778. DIND. Aliorum minus probabiles sententias v. ap. Schneiderum p. 55 sq. — 3 Ξενοφάνην Thucydides 6, 8 et schol. Acharn. 269.

848, 8 ἄκων γὰρ codex. Correxuit Dindorf.

852 brevius Suidas s. Κοιχύλλεις.

868, 19 legendum κόρακες, διότι μέχρι ex Suida s. Τί οὖν ἐστὶ ζητῶν.

870, 22 Menander apud alios οἷσθ' ὅ τι ποιήσον, fr. inc. 298. — 24 verba οἷσθ' οὖν δ' ὁρᾶσον leguntur in Hecuba v. 225, et in nonnullis codd. Gregorii Cor. p. 19 est vel Εὐρ. ἐν τῷ Πολυδώρου δράματι vel Εὐρ. ἐν Πολυξένη τῷ δράματι. Itaque aut Euripides eadem posuit etiam in Polyido, aut grammatici scribere debebant [!] Εὐριπίδης (Ἐκάθη καὶ Ἀριστοφάνης) Πολυίδω. FRITZSCH.

897 et 898 sunt in Put. — 34 Bekkerus vitiose Οἰνηίδος ediderat.

904 Put. ἀφασία : ἀπορία λόγου.

910, 41 οἰωνός ap. Bekkerum, οἰωνός codex.

912 Put. ἐσχάρας οἱ παλαιοὶ τὰ τοῦ γυναῖκος αἰδοῦτο χεῖλη εἰλεγον. Sic alii quoque grammatici legerunt : v. Fritsch. p. 352.

917, 47 indicavi lacunam. Excidit enim Aristophanis grammatici de vocabulorum λαμπάς et δῆς discrimine observatio, cujus postrema tantum verba supersunt οὐ τῇ λαμπάδι εἶπεν, ἀλλὰ τῇ δαδί (nam sic deletο νῆ scribendum), ὡς δῆλον εἶναι θτι ἐκατέρως ἔλεγον, in quibus de alio quodam loco agi videtur, velut Vesp. 1390, in quo τῇ δαδί dictum fuit eo sensu quo hic τῇ λαμπάδι. Excidisse autem nonnulla manifestum est ex verbis sequentibus ἀνάξιος—λέγων, quæ non habent quo referantur. DIND. Neque Fritzschi his lucem attulit.

921 codex κενόβουλος. Correxerunt Dindorfius et Fritzschi.

924 Put. ὑποχωρητέον, ἀπιτέον.

935 Put. habet ὁ πανούργος Εὐριπίδης, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν τὰ ἱστίᾳ βραπτόντων.

940, 8 γυμνὸν με in codice legitur post δῆσαι. Mutavit Dindorfius, hæc Cratini verba esse existimans.

941, 11. Commentum ineptum, quod non apparet quomodo Eupolidis loco confirmari possit. Scholiastæ errorem repetit Suidas s. Ἐστιᾶν, omisso tamen fragmento Eupolidis. Non minus mirabiliter Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 37, 24, ut ἐστιᾶν τῷδε dici ostendat, Homeri verbis utitur δαίνυ δαίτᾳ γέρουσιν. DIND. Defendere observationem grammaticorum conatur Lud. Dindorfius ad HSteph. Thes. v. Ἐστιᾶν. — 11 παρ' non est in codice. — 12 post θατέρω videntur nonnulla excidisse, quibus ista doctrina de constructione verbi ἐστιᾶν confutaretur. MEINER. Com. I, p. 445. Imo ipsa potius verba Eupolidis excidisse videntur. Tacite δευτέρω scripsit Lud. Dindorfius, qui ξενίεσθαι interpretatur Mirari, ut grammaticus dicat: Proinde neque apud Aristophanem neque apud Eupolidem (ad cujus commentatorem aliquem fortasse respicitur) hæc constructio mira et inaudita videri debet. Codex ὥστε οὐδὲ ἐκεῖ οὐδὲ ἐνθ.

947, 17 καὶ τὸ παῖσω πάλιν παιζοῦμαι Schneiderus p. 6, quod verum videtur. Apud Homerum est φιλοπαίγμονος.

948 Put. ἀντὶ ποιῶμεν. — 22 ἀνέχομεν codex et Suidas s. Ἀνέχομαι.

956 Put. (ad ὑπαγε) ἡσύχως πως. Ad v. 964, τοὺς ἀνδρας εὔ, κακῶς τὰς γυναῖκας.

973 habet Suidas s. Τελεῖα et Put., qui 31 omittit γάμοις sine lacuna. — 32 διὸ et ἐκαλεῖτο ἡ om. idem.

986 habet Put. Et ad v. 993, τὸ ἐν ὕμνοις πρὸς τὸ νυμφῶν. Ad v. 995, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ βωμῷ ἐν ᾧ τὸν σῶα (sic) ἔθυσον.

1001 ἀντὶ πρὸς αἰθρίαν. βαρβαρίζει γὰρ ὁ τοῦ.

Put. Qui sequentium quoque glossarum prope dimidiam partem habet.

1007, 39 ἤγουν ψ. ἵνα πύταξῃ (sic) σοι: ἀντὶ τοῦ ἵνα φυλάξῃ σοι Put. Rav. quoque φυλάξῃ σοι.

1011 ὁ ὥσπερ Put. Qui ad v. 1014, εἰ μὴ βοῦλοιο σώσειν ἐμὲ δηλονότι.

1015, 46 φίλοι μοι codex.

1018, 49 πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν restituit Seidlerus. — 50 ἀπόπασσον idem. Codex ἀπόπασσον. — 51 codex ut videtur πόθου. — 52 ἀποσπάσματα Bekkerus. Codex ἀσπάσματα. Hæc sic in Put. ad v. 1015: διὰ τὸ λαμβάνειν ἀσπάσματα (sic) ἀσυνδ. τὸ δλ. γ. Cum his jungenda esse l. 54, γίνεται, ὡς ἐν κωμῶδι, recte dixit Fritzschi.

1022, 2 πολυποινοτάτην ap. Bekkerum.

1031, 9 τὴν ξιφολήκην codex.

1033 sic Put., Γλαυκίτης ὀφθαλμός, ὃς κωμῶδεῖται.

1040 præmittit Put. τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ γάρ οἱμαι. — 15 idem Ἄνδρ. ἀπὸ κοινοῦ καὶ τὸ γοῶσθε, ἐμὲ δηλονότι τῇ λιτομένην τὸν φῶτα ἢ τὸν Εὐριπίδην, omittens 16-19. Multa de scholiis ad hunc versum Fritzschi, quæ v. ap. ipsum.

1056, 28 Ἄνδρομέδης Put. Idem 35 om. ἡ.

1067 Put. διφρέουσα (sic), ἤγουν ἐποχουμένη τοῦ δίφρου τῶν ἀστέρων τοῦ ἱεροῦ αἰθέρος δι' Ὀλύμπου.

1070 Put. ἤγουν κύκλω τῶν ἄλλων παθῶν ἃ πέπονθα. Ad v. 1071, ἐκληρωσάμην. Ad v. 1081, ὁτοτύζειν τὸ θρηνεῖν.

1086 θαυμάζει γὰρ τὴν ἡχὴν ὁ βάρβαρος. Put. Qui ad v. 1087 ἀντὶ τοῦ κλαύσαις ἄν.

1096 Put. καὶ ἐνταῦθα (ut versu 1007) βαρβαρίζων τῇ δοτικῇ χρᾶται ἀντὶ αἰτιατικῆς.

1097 ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν γύναιον Put.

1098, 3 ἐστὶ Περσέως ἐξ Fritzschi.

1099 Put. Περσέα ἔχειν εἰς τοὺς πόδας τὰ πτερὰ.

1103, 7 τί λέγεις Put. recte. Prius τοῦ omittit. Γοργῶ et 9 Γοργὸς idem. — 8 idem γραμματέως recte.

1119, 17 τὸ νῶτον, 18 ἀγαγόντι, 19 περάνειν Put.

1175, 30 βάρβαρον καὶ ψυσικὸν ἄσμα. καὶ Περσικὸν ὄρχ. Suidas s. Τερηδών, reliqua scholii parte omissa. Codex Rav. καὶ Περσικὸν τὸ κλάσμα καλεῖται καὶ τὸ Περσικὸν ὄρχημα. De voc. ὄκλασμα conf. Polluc. 4, 100, de quo loco dixi ad Aristoph. fragm. 321. DIND. Fritzschi malebat βαρβαρικὸν καὶ Περσικὸν τὸ ὄκλασμα καλεῖται, καὶ ἐστὶ Περσικὸν ὄρχημα. — 32 τῆς ἱατρικῆς codex. Emendavit Dindorfius.

1185 Put. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οἱμοὶ ὡς ῥιπῶ (sic). τὸ τιθῆναι δὲ ὥσπερ γογγύλη.

1190 Put. recte οὐ φιλήσεις.